

خدایا

چنان کن

سرانجام کار.....

در اکثر کشورهای جهان مشاغل حرفه‌ای مانند پزشکی، وکالت، حسابداری و حسابرسی به دلیل نقش حساسی که در صحت و سلامت جامعه دارند دارای اعتبار ویژه‌ای هستند. این اعتبار طی قرن‌ها و در اثر خدماتی که این حرفه‌ها به جامعه ارائه کرده‌اند، حاصل شده است. برای مثال، در زمینه فعالیت‌های اقتصادی و مالی، استفاده‌کنندگان از صورتهای مالی از سرمایه‌گذاران بالقوه و بالفعل، اعتباردهندگان و دولت به نمایندگی از طرف کل جامعه صورتهای مالی تنظیمی براساس اصول پذیرفته شده حسابداری را به شرط حسابرسی به وسیله حسابرس مستقل واجد شرایط، اساس تصمیم‌گیریهای اقتصادی خود قرار می‌دهند. در این کشورها، صورتهای مالی معتبر بدون نیاز به ممیزی مجدد به وسیله مأمور مالیاتی ملاک تعیین مالیات بنگاههای اقتصادی بوده و همین صورتهای زمینه اطلاعاتی لازم برای تنظیم حسابهای ملی را فراهم می‌آورد. در چنین جوامعی، مدیریت همواره باید از طریق حسابداری جوابگوی عملکرد خود باشد و امروزه ریخت و پاش و سوء مدیریت، حیف و میل، سوء استفاده اختلاس ناشی از فقدان اطلاعات حسابداری به عنوان یک بیماری اقتصادی / اجتماعی از شیوع افتاده است.

درست به همین دلایل، در جوامعی که فرهنگ حسابداری و حسابخواهی جزء لاینفک فرهنگ اقتصادی است عملکرد و مباشرت مدیران عمدتاً از طریق اطلاعات حسابداری سنجیده می‌شود و حرفه حسابداری و حسابرسی چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی رشد اعتلای کمی و کیفی چشمگیری پیدا کرده است.

در این کشورها متولی حرفه حسابداری کسی غیر از خود حسابداران که در قالب یک چند انجمن حرفه‌ای متشکل شده‌اند، نیست. این انجمنها گرچه غالباً به وسیله قوانین تجاری (قانون شرکتها) به رسمیت شناخته شده‌اند اما با حفظ استقلال حرفه‌ای، خود مرجع تدوین ضوابط فنی و اخلاقی حسابداری و حسابرسی در کشورشان هستند.

در کشور ما از دیرباز تاکنون حرفه حسابداری و حسابرسی فاقد چنین سرشتی بوده است. دولت تنها در محدوده حفظ حقوق مالیاتی خود به حرفه حسابداری می‌نگریسته و اهمیتی چندانی برای نقش آن در کل اقتصاد جامعه قائل نبوده و در نتیجه این حرفه به‌طور روزافزون تحت سیطره قوانین مالیاتی قرار داشته است. براساس همین نگرش کانون حسابداران رسمی

سر مقامات

در مورد قیمت مجله و آبونمان

تغییر قیمت حسابدار در سال گذشته باعث شد که آبونمان برخی از مشترکان زودتر از موعد مورد انتظار آنان پایان یابد. مشترک گرامی آقای علیرضا شهیدی با ارسال نامه‌ای از افزایش قیمت حق اشتراک خود به این دلیل که از قبل حق آبیون خود را پرداخته‌اند، از حسابدار کله کرده‌اند.

نشریه حسابدار با کمک و سوبسید انجمن حسابداران خبره ایران منتشر می‌شود و سعی ما بر این است که حداقل رقی را که بتواند همراه با حداکثر سوبسید انجمن، مجله را سرپا نگهدارد، مطالبه کنیم. حسابدار آن طور که آقای علیرضا شهیدی انتظار دارند از پیش برای افزایش قیمت مجله برنامه‌ریزی نمی‌کند! ما براساس اعتمادی که مشترکان گرامی به حسابدار دارند، موزلفیم حساب آنها را به دقت نگهداری کنیم و در هر حال بدون اطلاع قبلی در مورد اتمام آبونمان، ارسال مجله را متوقف نخواهیم کرد.

این هم به نفع مجله است و هم به نفع مشترک، تا چه قبول افتد و چه در نظر آید.

تجلیل از همکار

اظهارنظرهای خوانندگان پرمهر حسابدار گواه آن است که مجله شما در چند سال گذشته در انجام رسالت خود موفق بوده است. حسابدار این موفقیت را مرهون همکاری بی‌شائبه همه دوستداران مجله می‌داند و از آن میان تلاش و فداکاری صمیمانه همکار فاضل و ارجمند آقای محمد شلیله جای خاص خود را دارد.

ضمن آرزوی توفیق و سلامتی برای آقای محمد شلیله، امیدواریم در آینده نزدیک بار دیگر نام ایشان را در صدر همکاران حسابدار، در کنار خود ببینیم.

سالهای قبل از انقلاب اسلامی به موجب قانون مالیاتها شکل گرفت و تحت قیمومیت وزارت دارایی به فعالیت پرداخت و نهایتاً طبق مصوبه شورای انقلاب منحل شد.

انجمن حسابداران خبره ایران به عنوان نماینده جامعه حرفه‌ای حسابداری و حسابرسی کشور به دلیل فقدان نگرش جامع دولت نسبت به نقش چندجانبه حرفه حسابداری و نبود حمایت قانونی، از مشارکت در ایجاد یک نظام حرفه‌ای قوی و کارا بازمانده است.

بدیهی است هنگامی که مسئله منافع دولت و ملت در کار باشد هیچکس متکر نظارت دستگاههای دولتی و عمومی بر کار حسابداران و جوامع حرفه‌ای آنان نیست و در جایی که منافع مالیاتی دولت مطرح باشد صدور کارت شناسایی برای حسابداران در انجام کار مالیاتی ضروری است و یا جایی که منافع سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه در کار باشد اعمال نظارت از طرف بورس اوراق بهادار بر کار حسابداران لازم است. به نظر ما نه تنها نباید متکر نظارت عالیه دولت بر چنین امری شد، بدیهی است که اساساً باید چنین نظارتی را ضروری شمرد. ولی بین نظارت عالیه دولت بر کار حسابداران و دولتی کردن جامعه حسابداران تفاوت چشمگیری وجود دارد.

همان طور که حسابداران می‌دانند در سال ۱۳۷۰ در مورد استفاده از خدمات حرفه‌ای حسابداران متخصص، لایحه‌ای به مجلس شورای اسلامی پیشنهاد شد که در سال ۱۳۷۲ به صورت ماده واحده به تصویب رسید و در مرداد ماه سال ۱۳۷۴ نیز آیین‌نامه موضوع تبصره (۱) آن در مورد تشخیص صلاحیت حسابداران رسمی از تصویب هیئت محترم دولت گذشت. براساس منشی کلی دولت در سپردن کار مردم به دست خود آنان و مردمی کردن نهادهای اجتماعی و اقتصادی و همچنین روح ماده واحده که جامعه حسابداران رسمی ایران را به صورت مؤسسه‌ای غیر دولتی، غیر انتفاعی و دارای استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل تعریف می‌کند، برای حسابداران این امید وجود داشت که بتوانند در تنظیم آیین‌نامه‌ای که نقطه عطف دیگری در حیات جامعه حسابداری کشور است، مشارکت گسترده‌ای داشته باشند. ولی متأسفانه اولاً مشارکت اعضای حرفه در تنظیم آیین‌نامه یاد شده نادیده گرفته شد و ثانیاً طبق آیین‌نامه یاد شده، کلیه وظایف قابل عمل جامعه حسابداران رسمی به هیئتی هفت‌نفره منتخب از طرف وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی محول شد.

سئوال این است که مگر می‌توان وظیفه دیگری غیر از آزمون، انتخاب، کنترل کیفیت، اعمال نظارت، رسیدگی به شکایات و تنبیه اعضای جامعه برای آن تصور کرد؟ آیا با سپردن همه این وظایف به هیئت هفت نفری، دیگر لزومی برای ایجاد جامعه حسابداران رسمی وجود دارد؟ به علاوه این درحالی است که وظیفه تدوین استانداردهای حسابداری و حسابرسی نیز قبلاً به موجب اساسنامه قانونی «سازمان حسابرسی» به عهده این سازمان گذاشته شده است.

از سوی دیگر آنچه در آغاز راه، در ارتباط با شناسایی مدرک متقاضیان، تاسف خوانندگان آیین‌نامه را برمی‌انگیزد این نکته است که به رغم معافیت دارندگان مدرک حرفه‌ای شناخته شده بین‌المللی از امتحان مهارت حسابداری و حسابرسی، دارندگان مدرک کارشناسی ارشد حسابداری از مراجع دانشگاهی داخلی مشمول معافیت نشده‌اند.

با وجود این تصویب ماده واحده و آیین‌نامه یاد شده را به فال نیک می‌گیریم و امیدواریم که هیئت محترم مؤسس که از جانب وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی انتخاب خواهند شد در تهیه اساسنامه جامعه حسابداران رسمی ایران مشارکت همگانی اعضای جامعه حسابداری ایران را تحقق بخشند.